

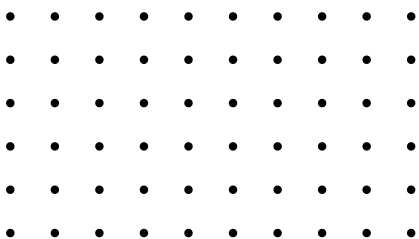

PRESENTED BY

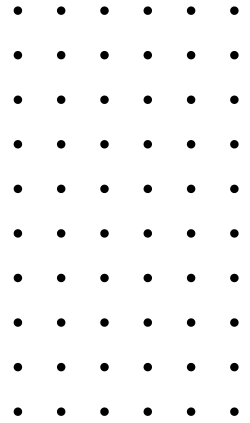
ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนกันยายน 2567

KKP สร้างโมเดลเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลขนาด 50 เฮกตาร์ ในนุซาเต็งการาตะวันออก

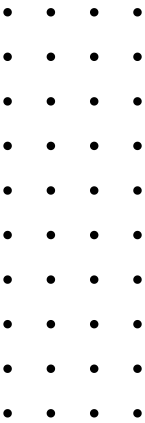
เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2567 นาย Tb Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP กำลังขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลของประเทศโดยได้พัฒนาโมเดลในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลครอบคลุมพื้นที่ 50 เฮกตาร์ ที่เกาะโรเต เอ็นเดา (Rote Ndao) จังหวัดนุซาเต็งการาตะวันออก (NTT) โรเต เอ็นเดา ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตสาหร่ายทะเลสูงซึ่งมีชื่อเสียงในด้านคุณภาพและได้รับการยอมรับในระดับสากล ปัจจุบันมีพื้นที่ที่สำหรับการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลในโรเต เอ็นเดากว 32,000 เฮกตาร์ แต่การใช้พื้นที่จริงมีเพียงประมาณร้อยละ 6.9 ของพื้นที่ทั้งหมดการขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลในโรเต เอ็นเดาไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน แต่ยังมีผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยปัจจุบันมีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสาหร่ายทั้งหมด 4,615 คน

นาย Tebe ให้ข้อมูลต่อไปว่า การพัฒนาโมเดลในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลที่โรเต เอ็นเดา ได้รับการสนับสนุนจากประธานาธิบดี Joko Widodo มีเป้าหมายในการเพิ่มผลผลิตและทำให้เกิดความยั่งยืนของธุรกิจการเพาะเลี้ยงสาหร่ายในภูมิภาค มุ่งเน้นการจัดการแบบบูรณาการและนำแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) มาปฏิบัติ ซึ่งจะเน้นการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนานี้รวมถึงการสร้างหน่วยผลิตเมล็ดพันธุ์สาหร่ายทะเล (UPBRL) และเรือนเพาะชำสาหร่ายทะเลที่จะช่วยให้สามารถผลิตเมล็ดพันธุ์สาหร่ายที่มีคุณภาพสูงและตอบสนองความต้องการของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงในพื้นที่ได้

การดำเนินงานจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยปฏิบัติการทางเทคนิคของกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทางทะเลเกาะลอมบอก ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำและเทคโนโลยีที่จำเป็น ซึ่งการผลิตเมล็ดพันธุ์สาหร่ายทะเลที่มีคุณภาพสูงเป็นสิ่งสำคัญในเสริมสร้างความยั่งยืนในอุตสาหกรรมสาหร่าย อาทิ การเติบโตที่รวดเร็ว จะเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและลดเวลาในการเก็บเกี่ยว ความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและโรคจะทำให้การผลิตมีเสถียรภาพและลดความเสี่ยงในการสูญเสียผลผลิต นอกจากนี้ โครงการนี้ยังมีประโยชน์ต่อชุมชนในท้องถิ่นในด้านต่างๆ อาทิ การสร้างงาน ช่วยเสริมสร้างความรู้ทักษะ การเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น เพิ่มความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนในระยะยาว

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 2 กันยายน 2567

กระทรวงเกษตรเชิงญ FAO ร่วมปรับปรุงธรรมาภิบาลการปลูกปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2567 ณ กรุงจาการ์ตา องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้มอบเหรียญรางวัล Agricola ให้แก่นาย Joko Widodo ประธานาธิบดีแห่งอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นการยกย่องความสำเร็จในด้านการพัฒนาและการจัดการด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย ภายหลังพิธีมอบรางวัล กระทรวงเกษตรได้เชิญ นาย Qu Dongyu ผู้อำนวยการใหญ่ FAO เยี่ยมชมสวนปาล์มน้ำมันแห่งหนึ่งในจังหวัดเรียว โดยมีนาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก (Acting Director General of Plantations) นาย Ardi Pratono ผู้อำนวยการฝ่ายปาล์มน้ำมันและปาล์มอื่นๆ (Director of Oil Palm and Various Palms) และนาย Prayudi Syamsuri ผู้อำนวยการฝ่ายแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์จากการเพาะปลูก (Director of Processing and Marketing of Plantation Products: PPHP) ให้การต้อนรับ ถือเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการส่งเสริมการกำกับดูแลการปลูกปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายด้านการพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนในระดับประเทศและระดับสากล

ก่อนหน้านี้ นาย Qu Dongyu เคยกล่าวแสดงความชื่นชมความพยายามของอินโดนีเซียในการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน แม้ในช่วงเวลาที่โลกเผชิญกับวิกฤตการระบาดของ COVID-19 อินโดนีเซียได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงระบบการเกษตรของตนเอง โดยเฉพาะการกำกับดูแลการปลูกปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของน้ำมันปาล์มในตลาดโลก เนื่องจากปาล์มน้ำมันมีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจของประเทศ เป็นแหล่งรายได้สำคัญจากการส่งออก และยังเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างงานและสนับสนุนเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

(ต่อหน้า 3)

นาย Heru กล่าวว่า อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในประเทศมีบทบาทสำคัญอย่างมาก มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 16.38 ล้านเฮกตาร์ สามารถผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ได้ถึง 48 ล้านตันต่อปี การผลิตนี้ไม่ได้ใช้เพียงเพื่อการบริโภคเท่านั้น แต่ยังใช้ในอุตสาหกรรมเคมีและการผลิตไบโอดีเซลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความท้าทายสำคัญในการพัฒนาน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียในอนาคตไม่ใช่เพียงแค่การเพิ่มผลผลิตน้ำมันปาล์มเท่านั้น แต่ต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและรักษาคุณภาพของผลผลิต รวมถึงความสม่ำเสมอและความต่อเนื่องในการผลิตด้วย นอกจากนี้ การปฏิบัติตามมาตรฐาน ISPO (Indonesian Sustainable Palm Oil) ก็มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ได้รับความสนใจจากทั่วโลกในเรื่องความยั่งยืน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของน้ำมันปาล์มในตลาดโลก

ระหว่างการประชุมครั้งนี้ มีการตรวจสอบสวนปาล์มน้ำมันและผลปาล์ม รวมถึงเครื่องมือเก็บเกี่ยวและกระบวนการเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสวนปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะศูนย์วิจัย Andalas ที่มีส่วนช่วยในการวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริม เช่น ยาฆ่าแมลง ปุ๋ย และอื่นๆ เพื่อให้การจัดการสวนปาล์มน้ำมันมีประสิทธิภาพและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน การอนุรักษ์เป็นส่วนสำคัญในการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศเพื่อให้การผลิตน้ำมันปาล์มเป็นไปอย่างมีความรับผิดชอบและยั่งยืน ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและกลยุทธ์ด้านความยั่งยืนในปี 2567 ผู้ประกอบการธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันกำลังมุ่งเน้นโครงการน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนของอินโดนีเซีย (ISPO) ที่มีเป้าหมายสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG)

นอกจากนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะสร้างความยั่งยืนในสวนปาล์มน้ำมันของประเทศ ด้วยการพัฒนา National Dashboard (ND) ซึ่งใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในการติดตามห่วงโซ่การผลิตน้ำมันปาล์มตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ระบบ ND จะทำหน้าที่เป็นฐานข้อมูลหลักที่รวมข้อมูลตำแหน่งทางภูมิศาสตร์จาก e-STDB สำหรับเกษตรกรรายย่อย และระบบฐานข้อมูลและการจัดการออนไลน์สำหรับการขออนุญาตปลูกพืชในอินโดนีเซีย (SIPERIBUN) ที่ถูกพัฒนาเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถจัดการและเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตปลูกได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพสำหรับบริษัทต่างๆ เทคโนโลยีบล็อกเชนนี้จะช่วยให้การจัดการและการตรวจสอบข้อมูลเป็นไปอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ โดยสามารถติดตามข้อมูลตั้งแต่การปลูกปาล์มน้ำมันไปจนถึงการผลิตและการจัดจำหน่าย

ที่มา: กรมการเพาะปลูก วันที่ 2 กันยายน 2567

อินโดนีเซียปรับปรุงพื้นที่หนองบึงพร้อมปลูกข้าว ตั้งเป้า ปี 2568 หยุดนำเข้าข้าว

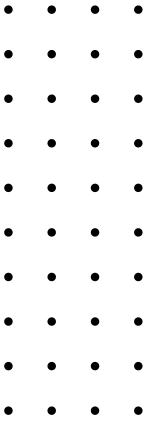
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •
• • • •

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซียได้ย้ำถึงเป้าหมายของอินโดนีเซียในการหยุดนำเข้าข้าวภายในปี 2568 ซึ่งรัฐบาลมั่นใจว่าการปรับปรุงพื้นที่หนองบึงให้เหมาะสม จะสามารถช่วยเพิ่มผลผลิตข้าวในประเทศให้เพียงพอ โดยคาดว่าจะการปรับปรุงพื้นที่หนองบึงจะทำให้มีผลผลิตข้าวส่วนเกินสูงถึง 5 ล้านตันในหลายภูมิภาค ซึ่งถ้อยแถลงนี้ได้รับการตอบรับอย่างดีจาก นาย Sutarto Alimoeso Sutarto ประธานสมาคมผู้ประกอบการโรงสีข้าวและข้าว (PERPADI) ที่เชื่อมั่นว่า ความพยายามของรัฐบาลจะช่วยสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตอาหารภายในประเทศ โดยเฉพาะข้าวซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย นอกจากนี้ นาย Sutarto ยังได้เน้นถึงความสำคัญของการปรับปรุงในหลายด้าน เช่น การใช้ปุ๋ยที่มีคุณภาพ การพัฒนาพื้นที่การเกษตร การปรับปรุงระบบชลประทาน การใช้เมล็ดพันธุ์ที่เหมาะสม การจัดการแมลงศัตรูพืช และการพัฒนาตลาด ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตข้าวและราคาซื้อของรัฐบาล (HPP) ให้เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร ปัจจุบันราคาข้าวเปลือกสำหรับเกษตรกรอยู่ที่ 6,000 รูเปียห์/กิโลกรัม และหวังว่าราคาจะไม่ลดต่ำลงและมีส่วนกระตุ้นให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการปลูกข้าวมากขึ้น

นอกจากนี้ นาย Sutarto ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลตั้งเป้าในการขยายพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวเพิ่มเป็น 10.1 - 12 ล้านเฮกตาร์ อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุเป้าหมายการหยุดพึ่งพาการนำเข้าข้าวภายในปี 2568 ได้หรือไม่ นั่นถือเป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับการพัฒนาความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ดังนั้น การประเมินสถานการณ์การผลิตข้าวในปี 2567 จะช่วยในการวิเคราะห์ ตัดสินใจและปรับกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การขาดแคลนข้าวในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 ถือเป็นความท้าทายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ โดยนาย Sutarto เชื่อว่า การดำเนินงานและการสนับสนุนของรัฐบาลในปัจจุบันจะช่วยทำให้สถานการณ์ดีขึ้น คาดว่าในช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน 2567 จะมีการผลิตข้าวเกินดุลประมาณ 1.9 ล้านตัน สามารถช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนได้ในระดับหนึ่ง และตอบสนองความต้องการของชุมชนได้น้อย 8 - 10 ล้านตัน สำหรับระยะยาว การประเมินผลผลิตข้าวในเดือนเมษายน 2568 จะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการนำเข้าข้าว ซึ่งจะช่วยให้รัฐบาลสามารถปรับกลยุทธ์และตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหยุดพึ่งพาการนำเข้าข้าวได้ หากทุกอย่างเป็นไปตามคาด อินโดนีเซียอาจสามารถบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารตามที่ตั้งใจไว้

ที่มา: Batak Pos วันที่ 2 กันยายน 2567

BARANTIN เสริมความแข็งแกร่งระบบการจัดการเอกสารในพื้นที่ก่อนถึงชายแดน

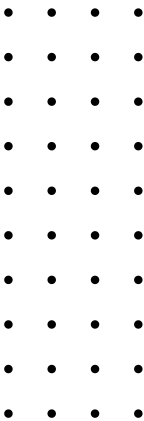
เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2567 ในการประชุม The Socialization Meeting of the Indonesian Quarantine Authority (IQA)'s Decree ณ โรงแรมบิตาการา กรุงจาการ์ตา นาย Sahat M. Panggabean หัวหน้าหน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Barantin) เปิดเผยว่า Barantin ได้ดำเนินการเพื่อปกป้องทรัพยากรทางชีวภาพของอินโดนีเซียโดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดการข้อมูลและสารสนเทศในพื้นที่ก่อนชายแดน (Pre-border) การดำเนินการนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในแนวทางการจัดการป้องกันภัย ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่ที่การควบคุมที่ชายแดนเพียงอย่างเดียว แต่เริ่มจากการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ Barantin ได้เน้นการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ การแจ้งล่วงหน้า การลงทะเบียนระบบและห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งในกระบวนการควบคุมและตรวจสอบ การจัดการเอกสารที่ชายแดนล่วงหน้า เป็นขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพในการรับรองการปฏิบัติตามข้อกำหนดการกักกันสำหรับสัตว์ ปลา และพืชที่เข้ามาในดินแดนอินโดนีเซีย ซึ่งการให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดการส่งออกไปยังอินโดนีเซียจะช่วยให้ประเทศต้นทางสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น หากข้อกำหนดได้รับการยืนยันว่าเป็นไปตามข้อกำหนดก่อนชายแดน การตรวจสอบที่ชายแดนก็จะสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การจัดการเอกสารการแจ้งส่งออกล่วงหน้า (Prior notice) ที่ชายแดนถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการรับรองการปฏิบัติตามข้อกำหนดการกักกันสำหรับสัตว์ ปลา และพืชที่เข้ามายังดินแดนอินโดนีเซีย การดำเนินการตามขั้นตอนนี้ช่วยให้กระบวนการนำเข้าสินค้าเป็นไปอย่างราบรื่นและรวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดและเอกสารที่จำเป็นจะได้รับการตรวจสอบล่วงหน้าก่อนที่สินค้าจะมาถึงชายแดน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดการเอกสารก่อนถึงชายแดน Barantin ได้นำบริการกักกันแบบดิจิทัลมาใช้ รวมถึงการจัดทำระบบสมัครออนไลน์ เพื่อเป็นการตอบสนองต่อการจัดการเอกสารที่สะดวกและรวดเร็ว การใช้ระบบดิจิทัลทำให้ผู้ส่งออกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ การแจ้งส่งออกล่วงหน้าไม่ใช่เรื่องใหม่ ก่อนหน้านี้มีการแจ้งล่วงหน้าสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสดจากพืช (PSAT) และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์จากบราซิลตามระเบียบที่ได้กำหนด และด้วยการเปลี่ยนแปลงและนโยบายใหม่ Barantin ได้ทำการปรับปรุงในด้านเทคนิค การปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการ เพื่อให้การจัดการเอกสารกักกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัยยิ่งขึ้น

ในการประชุม The Socialization Meeting of the Indonesian Quarantine Authority (IQA)'s Decree ซึ่งจัดขึ้นโดย Barantin ได้มีการเชิญเอกอัครราชทูต ที่ปรึกษาระดับรัฐมนตรีและ ผู้แทนจากประเทศคู่ค้าในอินโดนีเซีย เพื่อชี้แจงกระบวนการและทำให้การค้าเป็นไปอย่างราบรื่นและปราศจากอุปสรรค นโยบายใหม่นี้มีความมุ่งมั่นที่จะไม่สร้างอุปสรรคต่อการค้าระหว่างอินโดนีเซียและประเทศคู่ค้า แต่จะช่วยเร่งกระบวนการตรวจสอบปล่อยสินค้าสัตว์ ปลา และพืชที่ท่าเรือ พร้อมทั้งเสริมสร้างความมั่นใจในด้านสุขภาพและรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการสนับสนุนการอำนวยความสะดวกทางการค้าจึงเป็นหัวใจสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย วันที่ 2 กันยายน 2567

อินโดนีเซียและกานาพัฒนาความร่วมมือด้านสุขภาพและเศรษฐกิจ

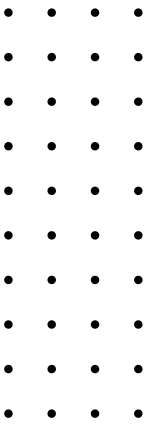

เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2567 นาย Joko Widodo ประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้หารือทวิภาคีกับประธานาธิบดี Nana Akufo-Addo แห่งกานา ระหว่างการประชุม Indonesia Africa Forum (IAF) ประจำปี 2567 ที่ จ.บาห์ลี โดยผู้นำของสองประเทศได้หารือเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างอินโดนีเซียและกานาที่มีมายาวนาน 65 ปี โดยประธานาธิบดี Jokowi ได้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของความร่วมมือในภาคส่วนสุขภาพ โดยเฉพาะ Bio Farma Indonesia และ Atlantic Lab Science Ghana ในการเพิ่มการผลิตวัคซีนท้องถิ่นในกานา ซึ่งจะช่วยสนับสนุนโครงการฉีดวัคซีนทั่วแอฟริกา นอกจากนี้ ยังมีหารือถึงการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (MoU) เกี่ยวกับการกำกับดูแลอาหารและยา เพื่อปรับปรุงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลของทั้งสองประเทศ และเพิ่มการทำงานร่วมกันในภาคส่วนเภสัชกรรม

ข้อเสนอของประธานาธิบดี Jokowi ในการขยายความร่วมมือกับกานาในภาคพลังงาน ถือเป็นก้าวสำคัญในความสัมพันธ์ทวิภาคี การมุ่งเน้นการสำรวจน้ำมันและก๊าซควบคู่ไปกับการร่วมมือกันจัดตั้งโรงกลั่นน้ำมันในกานา ซึ่งคาดว่าจะช่วยเพิ่มมูลค่าการผลิตและตอบสนองความต้องการพลังงานของกานา ความคิดริเริ่มนี้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของอินโดนีเซียในการเพิ่มการมีส่วนร่วมกับประเทศในแอฟริกาและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาของโลก นอกจากนี้ ความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียต่อความร่วมมือเพื่อการพัฒนาผ่านกลไกความช่วยเหลือทางเทคนิคทุนการศึกษา และการฝึกอบรมอาชีวศึกษาของอินโดนีเซีย แสดงให้เห็นถึงแนวทางที่ครอบคลุมในการสนับสนุนการเติบโตของกานา โดยอินโดนีเซียแสดงความพร้อมในการร่วมมือกับประเทศในแอฟริกาเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัดจากความร่วมมือนี้ คือการเติบโตทางการค้า โดยในฟอรัม IAF 2024 ทำให้บรรลุข้อตกลงทางธุรกิจมูลค่า 3,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับฟอรัม IAF 2018 ซึ่งตอกย้ำถึงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และศักยภาพที่ดีในการพัฒนาความร่วมมือในอนาคตระหว่างอินโดนีเซียและประเทศต่างๆ ในแอฟริกา

ที่มา: katadata.co.id วันที่ 3 กันยายน 2567

ศุลกากรอัมบนอำนวยความสะดวกการส่งออกปลาทูน่าสดไปญี่ปุ่นและอเมริกา

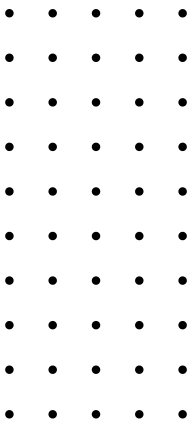

ศุลกากรพื้นที่อัมบน จ. มาลากู ได้ช่วยอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการส่งออก ปลาทูน่าสดของบริษัท PT. Peduli Laut Maluku ไปยังประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2567 และวันที่ 27 สิงหาคม 2567 ณ ท่าอากาศยาน Pattimura เมืองอัมบน ก่อนที่จะส่งออกทางเครื่องบินผ่านท่าอากาศยาน Soekarno-Hatta กรุงจาการ์ตา โดยนาย M. Farid Irfan Mahfudz หัวหน้าศุลกากรพื้นที่อัมบนได้เน้นย้ำถึงความนิยมในผลิตภัณฑ์ประมงจากอัมบนในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น และยืนยันถึงความมุ่งมั่นของศุลกากรอัมบนที่จะสนับสนุนธุรกิจประมงในท้องถิ่น ด้วยการบริการให้ความช่วยเหลือ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการส่งออกที่เหมาะสมที่สุด

สำหรับการส่งออกครั้งนี้ มีการส่งออกปลาทูน่าสดทั้งหมด 6,779.5 กิโลกรัม มูลค่า 875 ล้านรูเปียห์ การส่งออกสินค้าประมงและสินค้าเกษตร รวมถึงผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ ยังคงครองส่วนแบ่งหลักของการส่งออกของ จ.มาลากู โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ประมง เช่น กุ้ง ปลาทูน่า ปลาเก๋า และปู ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายตลาดต่างประเทศ การส่งออกนี้ คาดว่าจะช่วยปรับปรุงความเป็นอยู่และเศรษฐกิจของ จ.มาลากู ศุลกากรพื้นที่อัมบนมุ่งมั่นในการสนับสนุนการส่งออกทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กอย่างเต็มที่ เพื่อให้แน่ใจว่า การส่งออกจากภูมิภาคมาลากูเป็นไปอย่างราบรื่นและเพิ่มปริมาณมากขึ้น ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการช่วยให้ธุรกิจประมงในท้องถิ่นสามารถส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการขยายตลาดและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียในระดับสากลด้วย

ที่มา: republika.co.id วันที่ 3 กันยายน 2567

กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มนับว่ามีผลต่อเศรษฐกิจอินโดนีเซีย อันดับ 1

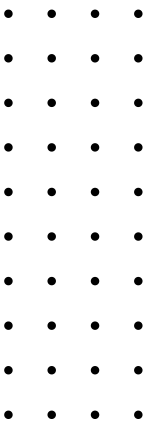
เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2567 นาย Ignatius Warsito ที่ปรึกษาพิเศษรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียเปิดเผยระหว่างเข้าร่วมงาน Food Ingredients Asia Indonesia ณ ศูนย์แสดงสินค้า Jakarta International Expo (JIE expo) กรุงจาการ์ตา โดยเห็นว่าอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มของอินโดนีเซียมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ภาคส่วนนี้มีอัตราการเติบโตที่โดดเด่นถึงร้อยละ 5.53 สูงกว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ที่ร้อยละ 5.05 อีกทั้งยังมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในภาคส่วนที่ไม่ใช่ภาคน้ำมันและก๊าซถึงร้อยละ 40.33 ถือเป็นภาคส่วนย่อยที่ใหญ่ที่สุดในแง่ของการสนับสนุนต่อ GDP การเติบโตนี้สะท้อนให้เห็นถึงขนาดและความสำคัญของภาคอาหารและเครื่องดื่มในระบบเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ซึ่งมีอัตราเติบโตที่สูงกว่าภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ใช่ภาคน้ำมันและก๊าซอยู่ที่ร้อยละ 4.63 ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นกลไกสำคัญในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มของอินโดนีเซียยังได้รับการยอมรับในระดับโลก ได้รับความสนใจจากประเทศต่างๆ เป็นอย่างมาก เช่น น้ำมันปาล์ม และเครื่องเทศต่าง (พริกไทย ขมิ้น ขิง และกานพลู) โดยอินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ส่งออกเครื่องเทศ อันดับที่ 5 ของโลก มีมูลค่าการส่งออกเครื่องเทศสูงถึง 469 ล้านเหรียญสหรัฐและมีการส่งออกเครื่องเทศแปรรูปกว่า 360 ล้านเหรียญสหรัฐ ถือเป็นอันดับที่ 18 ของโลก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเครื่องเทศชั้นปลายน้ำ ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ มีโอกาสในการเติบโตค่อนข้างสูง โดยมูลค่าการค้าทั่วโลกอยู่ที่ 22,000 ล้านเหรียญสหรัฐ

กระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซียกำลังดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการเติบโตในภาคส่วนอาหารและเครื่องดื่ม เช่น การหยุดเก็บภาษีบางประเภท การลดหย่อนภาษี และการหักลดหย่อนภาษีพิเศษ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนให้ธุรกิจและกระตุ้นการลงทุนในภาคส่วนนี้ นอกจากนี้ การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีและการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ รวมถึงการจัดนิทรรศการ เช่น Food Ingredients Asia Indonesia 2024 ซึ่งมีซัพพลายเออร์กว่า 700 ราย จาก 38 ประเทศ ถือเป็นเวทีสำคัญในการผลักดันและส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมส่วนนี้ที่มีแนวโน้มการเติบโต และได้รับการสนับสนุนจากประชากรหนุ่มสาวที่มีกำลังซื้อสูง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นการขยายตัวของตลาด

ที่มา: mediaindonesia.com วันที่ 5 กันยายน 2567

นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) ปี 68 ส่อแววยาก

การดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) ที่จะเริ่มต้นในปี 2568 ยังคงเผชิญกับอุปสรรคและความท้าทายหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาด้านการเฝ้าระวังการทำประมงและการขนถ่ายสินค้าทางเรือกลางทะเลที่อาจละเมิดกฎระเบียบการทำประมง เช่น การจับสัตว์น้ำที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือการขนถ่ายสินค้าทางเรือโดยไม่มีเอกสารที่ถูกต้อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบายประมงนี้ได้ และเพื่อรับมือกับความท้าทายเหล่านี้รัฐบาลเตรียมให้การสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากหลายแหล่งทุน เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางทะเลและสนับสนุนการทำประมงอย่างยั่งยืน อาทิ เงินกู้จาก Agence française de développement (AFD) มูลค่า 105,000 ดอลลาร์สหรัฐ สำหรับช่วงปี 2565 - 2571 และเงินกู้จากธนาคารพัฒนาอิสลาม (IsDB) มูลค่า 100,000 ยูโร สำหรับช่วงปี 2566 - 2570 ซึ่งเงินกู้เหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำประมง ส่งเสริมการทำประมงอย่างยั่งยืน และช่วยลดผลกระทบจากปัญหาที่เกิดจากการละเมิดกฎระเบียบการทำประมง การสร้างท่าเรือประมงและโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยจะช่วยให้กระบวนการทำประมงมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งสามารถควบคุมและตรวจสอบกิจกรรมการทำประมงได้ดีขึ้น

นาย Mohammad Abdi Suhufan ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) กล่าวถึงความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามนโยบาย PIT โดยชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการ PIT จำเป็นต้องผ่านหลายขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบและข้อกำหนดต่างๆ เช่น การขนถ่ายสัตว์น้ำทางเรือกลางทะเล (Transshipment) การกำหนดสถานที่ตั้งของท่าเรือ และการจัดการโควตา ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องมีการควบคุมและปรับแก้กฎระเบียบอย่างเหมาะสมเพื่อให้ PIT สามารถดำเนินการได้จริงตามระดับความพร้อมของรัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจการประมงเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความวุ่นวาย นาย Suhufan ระบุว่า การปฏิบัติตามด้านการขนส่งยังคงได้รับอนุญาตตามหนังสือเวียนที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ซึ่งได้กำหนดเงื่อนไขบางประการสำหรับการขนส่ง อย่างไรก็ตาม การถ่ายโอนสินค้าโดยการขนส่งเรือเกิดขึ้นในพื้นที่จับสัตว์น้ำที่ตรวจสอบได้ยาก ซึ่งทำให้เกิดความท้าทายในการควบคุมและจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะเดียวกัน นาย Riswanto ประธานสภาผู้นำระดับภูมิภาคของสมาคมชาวประมงอินโดนีเซีย (The Regional Leadership Council of the Indonesian Fishermen Association: HNSI) เมืองเตอกัล จ.ชวากลาง ได้กล่าวถึงปัญหาที่ยังคงเป็นอุปสรรคในการดำเนินการตาม PIT โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการประมงต้นน้ำและปลายน้ำในหมู่เกาะอารู ซึ่งปัญหาหลักที่พบ ได้แก่ 1. ปัญหาด้านตลาดรองรับซื้อสินค้าสัตว์น้ำในเขตจัดการประมง WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทำให้ยังไม่มีข้อตกลงเกี่ยวกับราคาสัตว์น้ำในพื้นที่ดังกล่าว ส่งผลทำให้ชาวประมงไม่สามารถขายสัตว์น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เพียงพอสำหรับการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเรือประมง ทำให้เรือประมงต้องกลับไปทำเรือในภูมิลำเนาเพื่อการซ่อมบำรุง เพิ่มความยุ่งยากและต้นทุนในการทำประมง และ 3. ปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูง โดยมีราคาอ้างอิงของรัฐบาลอยู่ที่ 4,000 รูเปียห์/ลิตร ส่งผลให้ต้นทุนสูงขึ้น และประสิทธิภาพในการดำเนินงานลดลง เนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีผลโดยตรงต่อค่าใช้จ่ายในการทำประมง

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ระบุถึงความท้าทายในการควบคุมและจัดการการประมง แม้ปัจจุบันจะมีการดำเนินการทดลอง PIT ในเขตการจัดการประมง WPPNRI 718 แต่ยังคงประสบปัญหาในการติดตามและควบคุม เนื่องจากสามารถตรวจจับได้เฉพาะเรือประมงที่ติดตั้งอุปกรณ์ติดตามเท่านั้น นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมจำนวนมากไม่ซื่อสัตย์ต่อข้อมูลหรือรายงานการจับสัตว์น้ำ นโยบาย PIT ได้กำหนดให้เรือประมงทุกลำต้องติดตั้งอุปกรณ์ติดตามเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและความถูกต้องในการรายงานผลการจับสัตว์น้ำ ซึ่งครอบคลุมทั้งเรือประมงอุตสาหกรรมและเรือประมงขนาดเล็ก โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดการและควบคุมการประมงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นาย Saadiah Uluputty สมาชิกคณะกรรมการสิทธิ IV สภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย กลุ่ม Prosperous Justice ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของ PIT ที่กำหนดดำเนินการในปี 2568 โดยระบุว่าในปัจจุบัน PIT อยู่ในขั้นตอนการทดลองและใช้เขตการจัดการประมง WPPNRI 718 เป็นฐานการประมงหลัก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวยังคงต้องพึ่งพาทำเรือประมงเอกชนในการสนับสนุน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการกำกับดูแลและควบคุมกิจกรรมประมง นาย Saadiah ให้ข้อมูลต่อว่า ความไม่เหมาะสมในการกำกับดูแลแหล่งน้ำและทรัพยากรสัตว์น้ำจะทำให้รัฐบาลประสบปัญหาในการกำกับดูแลกิจกรรมของเรือประมงเอกชนในทำเรือประมงของรัฐ หากรัฐบาลตัดสินใจมอบการดำเนินการ PIT ให้กับทำเรือประมงเอกชน อาจทำให้การควบคุมและกำกับดูแลยิ่งเป็นเรื่องยากขึ้น เพราะปัจจุบันเจ้าหน้าที่กำกับดูแลทรัพยากรสัตว์น้ำของ KKP มีเวลาทำการที่จำกัด (ประมาณ 100 วันต่อปี) ซึ่งไม่เพียงพอในการจัดการและตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ

รมว. Trenggono กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างท่าเรือเพื่อสนับสนุนนโยบาย PIT อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรัฐบาลกำลังพิจารณาใช้สินเชื่อจาก AFD และ IsDB เพื่อสร้างและพัฒนาท่าเรือประมงต่างๆ อย่างไรก็ตาม การจัดสรรงบประมาณของ KKP ยังไม่เพียงพอในการสร้างท่าเรือแห่งใหม่ โดยท่าเรือที่ได้รับการสนับสนุนจากสินเชื่อของ AFD ได้แก่ ท่าเรือ Bitung จ.สุลาเวสีเหนือ ท่าเรือ Kendari จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ Cilacap จ.ชวากลาง และท่าเรือ Belawan จ.สุมาตราเหนือ ขณะที่สินเชื่อจาก IsDB จะใช้ในการสร้างท่าเรือใน Pengambengan (Jembrana Regency จ. Bali) และ Kejawanan (เมือง Cirebon จ.ชวาตะวันตก) โดยเมื่อมีการก่อสร้างท่าเรือและดำเนินการได้แล้ว ต้องมีการชำระคืนเงินกู้ตามข้อกำหนดของสินเชื่อที่ได้รับ

กระทรวงเกษตรและเดนมาร์กเสริมสร้างความร่วมมือ ด้านการจัดหานมและการพัฒนาปศุสัตว์แห่งชาติ

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้ยืนยันความมุ่งมั่นการเสริมสร้างความต้องการด้านโภชนาการของประเทศผ่านการจัดหานม โดยร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์กในการบรรลุวิสัยทัศน์ Golden Indonesia 2045 มุ่งเน้นการเพิ่มการผลิตและการบริโภคนม รวมถึงการพัฒนาปศุสัตว์ของประเทศ ซึ่งเดนมาร์ก มีชื่อเสียงในฐานะผู้นำด้านอุตสาหกรรมนม ทั้งในด้านการผลิตและเทคโนโลยีการแปรรูป ขณะเดียวกัน นาย Hans Murillo ที่ปรึกษาภาคส่วนอาหารและการเกษตร สถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์ก ณ กรุงจาการ์ตา แสดงความยินดีที่ได้ร่วมมือกับอินโดนีเซียในโครงการนี้ และหวังว่าความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียและสถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์กจะนำไปสู่การพัฒนาการผลิตและการบริหารจัดการนมในอินโดนีเซีย โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการบริโภคนมที่เพิ่มขึ้นและแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการที่ยังคงเป็นความท้าทายสำคัญในประเทศ นอกจากนี้ ยังร่วมมือกับบริษัทชั้นนำจากเดนมาร์กที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมนมของประเทศ ดังนี้

1. Arla Foods หนึ่งในผู้ผลิตนมระดับโลกที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการเลี้ยงโคนม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการผลิตนม ผ่านการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและการปรับปรุงกระบวนการผลิต เช่น การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการฟาร์มและการผลิตนม

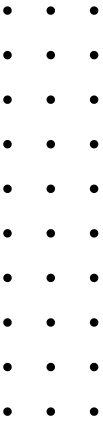
2. FOSS บริษัทผู้เชี่ยวชาญด้านโซลูชันเชิงวิเคราะห์สำหรับภาคเกษตรกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ช่วยในการปรับปรุงการจัดการและคุณภาพการผลิตนม และ

3. VikingGenetics บริษัทที่มีความเชี่ยวชาญในด้านโซลูชันทางพันธุกรรม ให้การสนับสนุนทางเทคนิคในการพัฒนาพันธุ์ของโคนมและโคเนื้อ โดยการจัดหาน้ำเชื้อที่มีคุณภาพสูงและให้คำปรึกษาด้านการปรับปรุงพันธุ์กรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตและปรับปรุงสุขภาพของปศุสัตว์

ความร่วมมือนี้ยังรวมถึงการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในอินโดนีเซีย เช่น Embryo Transfer Center (BET) เมืองโบโกร์ และศูนย์ผสมเทียม (BIB) เมืองเล็มบิง จ.ชวาตะวันตก รวมกับความเชี่ยวชาญของ VikingGenetics ในการจัดเตรียมน้ำเชื้อและเอ็มบริโอที่มีคุณภาพ รวมถึงการฝึกอบรมด้านเทคนิค เป็นการสร้างโอกาสที่ดีในการยกระดับมาตรฐานการผลิตนมและปศุสัตว์ในประเทศ การร่วมมือครั้งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มคุณภาพของการผลิตนมและปศุสัตว์ แต่ยังส่งผลดีต่อสวัสดิภาพของเกษตรกรในท้องถิ่นด้วย เกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรมและการสนับสนุนด้านเทคนิคจากผู้เชี่ยวชาญ จะมีทักษะและความรู้ในการจัดการฟาร์มที่ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ผ่านการสร้างงานและการสนับสนุนในด้านต่างๆ ทำให้มีการพัฒนาทางโภชนาการของชุมชนในระยะยาว ซึ่งจะสนับสนุนการเติบโตที่ยั่งยืนและเพิ่มความมั่นคงในด้านอาหารของอินโดนีเซียด้วย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 9 กันยายน 2567

BAPANAS ยืนยันสต็อกข้าวเพียงพอถึงสิ้นปี 2567

เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2567 นาย Sarwo Edhy หัวหน้าเลขาธิการสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ได้เข้าร่วมประชุมประสานงานควบคุมเงินเพื่อระดับภูมิภาคผ่านระบบออนไลน์ โดยยืนยันว่าสถานการณ์สต็อกอาหารของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะข้าวยังคงเพียงพอจนถึงสิ้นปี 2567 จากข้อมูล ณ วันที่ 23 สิงหาคม 2567 คาดว่าภายในสิ้นปีอินโดนีเซียจะมีสต็อกข้าวอยู่ที่ 8.13 ล้านตัน หากการผลิตข้าวในประเทศบรรลุเป้าหมายที่ 30.8 ล้านตัน ข้าวที่มีอยู่จะเพียงพอประมาณ 2.5 เดือน จนกว่าจะถึงการเก็บเกี่ยวครั้งถัดไป นอกจากนี้ การนำเข้าสามารถเติมสต็อกได้ประมาณ 3.6 ล้านตัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการควบคุมเงินเพื่อระดับภูมิภาค เพื่อให้การจัดหาข้าวในประเทศมีความมั่นคงและเพียงพอ อย่างไรก็ตาม การนำเข้าข้าวจนถึงปัจจุบันอยู่ที่ 2.75 ล้านตัน และหากการผลิตข้าวในประเทศไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นเพื่อให้การจัดการข้าวในประเทศมีเสถียรภาพ

ในแง่ของการสำรองอาหารของรัฐบาล นาย Sarwo ให้ข้อมูลต่อไปว่า ปัจจุบัน BUMN Food ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาหารมีปริมาณอาหารสำรองน้อยมาก เมื่อเทียบกับความต้องการรายเดือนภายในประเทศ ส่งผลให้ BUMN Food ไม่สามารถรักษาเสถียรภาพของอุปทานและราคาอาหารในพื้นที่ต้นน้ำและปลายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ อย่างไรก็ตาม นาย Sarwo ระบุว่า Bapanas ได้เสนอต่อกระทรวงการคลังเตรียมกองทุนช่วยเหลือโดยการอุดหนุนราคาต่ำกว่าตลาด ดังนั้น BUMN Food จะสามารถขยายขอบเขตในการจัดเตรียมอาหารสำรองได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นโดยไม่ต้องพึ่งพาผลประโยชน์ทางการค้า

ปัจจุบันสต็อกข้าวในตลาดหลัก Cipinang ที่เป็นเครื่องมือชี้วัดสำหรับการค้าข้าวในอินโดนีเซีย มีจำนวน 44,910 ตัน ซึ่งตัวเลขดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปริมาณข้าวในตลาดหลักมีเพียงพอเนื่องจากสต็อกข้าวในระดับที่ปลอดภัยของตลาดนี้อยู่ที่ 30,000 ตัน ดังนั้น ปัจจุบันมีสต็อกข้าวเกินดุลอยู่ 14,910 ตัน

นอกจากนี้ Bapanas ได้ติดตามสถานการณ์การแจกจ่ายความช่วยเหลือด้านอาหาร (ข้าว) อย่างใกล้ชิด โดยมีรายงานการดำเนินการแจกจ่าย ดังนี้

1. ระยะที่ 1 (เดือนมกราคม - มีนาคม 2567) การแจกจ่ายเสร็จสิ้น 100% สำหรับครอบครัวผู้รับผลประโยชน์ (KPM) จำนวน 22 ล้านครอบครัว ปริมาณ 659,131 ตัน
2. ระยะที่ 2 (เดือนเมษายน - มิถุนายน 2567) ดำเนินการแจกจ่ายเสร็จสิ้นสำหรับ 22 ล้านครอบครัว แต่ปริมาณลดลงอยู่ที่ 653,356 ตัน ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับปรุงข้อมูล KPM
3. ระยะที่ 3 ตามแนวทางของประธานาธิบดี Joko Widodo จะแจกจ่ายในเดือนสิงหาคม ตุลาคม และธันวาคม 2567 โดยได้ดำเนินการไปแล้ว 217,047 ตัน

ที่มา: หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วันที่ 9 กันยายน 2567

กระทรวงการค้าคุมส่งออกกระท่อมถูกกฎหมาย เพิ่มมูลค่าและรายได้

เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2567 นาย Isy Karim อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงการค้า อินโดนีเซีย ได้เปิดเผยถึงการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกกระท่อม ซึ่งสืบเนื่องจากการประชุมภายในร่วมกับประธานาธิบดี Jokowi เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2567 ที่ผ่านมา โดยการเปลี่ยนกฎระเบียบมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าและสามารถส่งออกกระท่อมได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดนโยบายการจัดการ การใช้ประโยชน์ และการค้าพืชกระท่อมอย่างเป็นทางการ โดยออกกฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 20 ปี 2024 และ กฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 21 ปี 2024 เพื่อควบคุมประเภทและขนาดของผลิตภัณฑ์กระท่อมที่ได้รับ อนุญาตให้ส่งออกและห้ามการส่งออก ตามลำดับ โดยมีข้อกำหนดที่ช่วยในการควบคุมที่ชัดเจนและ ทำให้การส่งออกกระท่อมเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กฎกระทรวงทั้งสองฉบับประกาศ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2567 และมีผลบังคับใช้ 30 วันหลังจากวันที่ประกาศ ซึ่งหมายถึงจะเริ่มมี ผล บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2567 เป็นต้นไป โดยกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน จะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการประกาศและการบังคับใช้กฎระเบียบดังกล่าว

นอกจากนี้ นาย Isy ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลอินโดนีเซียมีการควบคุมการส่งออกกระท่อม โดยการบังคับใช้มาตรฐานความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ เพื่อรับประกันว่าผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและ ปลอดภัยจากการปนเปื้อน เช่น จุลินทรีย์ โลหะหนัก และสารอื่นๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เน้นการส่งออกมากกว่าการใช้ภายในประเทศ เป้าหมายเพื่อควบคุมการใช้ในประเทศและป้องกันการ ใช้ในทางที่ผิด ในขณะเดียวกัน สำนักงานปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (The National Narcotics Agency of the Republic of Indonesia: BNN) ได้รายงานเกี่ยวกับผลข้างเคียงที่อาจ เกิดขึ้นจากการใช้กระท่อม เช่น อาการเมาค้างหรือปัญหาสุขภาพอื่นๆ เพื่อให้ผู้ใช้ทราบถึง ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ในกรณีใช้ไม่ถูกวิธีหรือใช้เกินขนาด อย่างไรก็ตาม กระท่อมยังไม่ได้รับการควบคุม ภายใต้กฎหมายยาเสพติดในหลายประเทศ ซึ่งหมายความว่าอาจจะมีการควบคุมหรือการป้องกัน ที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานที่ปลอดภัย นอกจากนี้ หน่วยงานกำกับดูแลอาหารและยา (FDA) ในหลาย ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ก็มีการห้ามใช้ใบกระท่อมในฐานะอาหารเสริมหรือยาสมุนไพร เนื่องจาก ความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย แต่หากมองในแง่ของเศรษฐกิจ การปลูกกระท่อม มีแนวโน้มที่จะเป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับเกษตรกร โดยเฉพาะผลผลิตที่มีมูลค่าและกำไรที่สูง ทำให้เกษตรกรหลายคนหันมาปลูกกระท่อมแทนพืชชนิดอื่น

จากข้อมูลของกระทรวงการค้า อินโดนีเซียมีมูลค่าการส่งออกกระท่อมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2562 มีแนวโน้มอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 15.92 ต่อปี โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดหลัก ของสินค้านี้สำหรับการส่งออกในช่วงปี 2566 (เดือนมกราคม - พฤษภาคม) อินโดนีเซียมีการ ส่งออกกระท่อมไปยังสหรัฐฯ มูลค่า 4.86 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็น ร้อยละ 66.30 ของการส่งออก ทั้งหมด ซึ่งสะท้อนถึงการปรับปรุงในคุณภาพหรือการขยายตลาดส่งออกที่ดีขึ้น รวมถึงการตอบสนอง เชิงบวกจากมาตรการควบคุมและมาตรฐานที่บังคับใช้จากรัฐบาลอินโดนีเซีย

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Tempo วันที่ 9 กันยายน 2567 และ antaranews.com วันที่ 17 กันยายน 2567

กระทรวงเกษตรอินโดฯ จับมือฝรั่งเศสพัฒนาภาคเกษตรและปศุสัตว์ พร้อมเชิญลงทุนด้านปรับปรุงพันธุ์ปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย

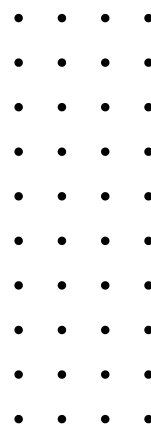
เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2567 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้เดินทางไปยังกรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อเข้าร่วมประชุมร่วมกับ French Breeders and Farmers Association เป็นการเสริมสร้างความร่วมมือทวิภาคีในด้านเกษตรกรรมและภาคปศุสัตว์ระหว่างสองประเทศ โดยนาย Sudaryono ได้ย้ำถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการพัฒนาความร่วมมือด้านเทคโนโลยีการเกษตรและปศุสัตว์อย่างเข้มข้น โดยเสนอให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีที่จะช่วยให้ทั้งสองประเทศบรรลุเป้าหมายทางการเกษตรที่ยั่งยืน รวมถึงโครงการแจกอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการฟรี ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการสำคัญของรัฐบาลภายใต้การนำของนาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีคนใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและเพิ่มการเข้าถึงอาหารที่ดีต่อสุขภาพในชุมชนต่างๆ

นาย Sudaryono กล่าวต่อไปว่า สมาคมและภาคเอกชนในภาคเกษตรและปศุสัตว์ในฝรั่งเศส มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าเกษตรของอินโดนีเซีย ผ่านการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมและโครงการฝึกงานในฝรั่งเศสจะเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความร่วมมือในวงกว้าง และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติภาคการเกษตรและปศุสัตว์อย่างยั่งยืน การฝึกอบรมและฝึกงานในฝรั่งเศสช่วยให้เกษตรกรรุ่นใหม่และผู้เพาะพันธุ์ปศุสัตว์ในอินโดนีเซียได้รับประสบการณ์ที่มีค่าและการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งจะเพิ่มขีดความสามารถและความสามารถในการแข่งขันในตลาด สมาคมพ่อพันธุ์แม่พันธุ์และเกษตรกรชาวฝรั่งเศส ได้แสดงความยินดีต่อความคิดริเริ่มนี้ และสมาคมฯ ยืนยันความพร้อมในการสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ และการร่วมลงทุนในภาคเกษตรกรรมที่ยั่งยืน ซึ่งแสดงถึงความร่วมมือที่แข็งแกร่งระหว่างประเทศทั้งสองในการพัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถในภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์

นาย Sudaryono ยังได้ย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศในการเผชิญความท้าทายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความมั่นคงทางอาหาร ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง คาดว่าการประชุมระหว่างอินโดนีเซียและฝรั่งเศสครั้งนี้จะส่งผลให้เกิดข้อตกลงอย่างเป็นทางการ ซึ่งจะเพิ่มการมีส่วนร่วมในภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์ ทั้งนี้ การลงทุนใหม่และโครงการฝึกอบรมสำหรับเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้เพาะพันธุ์ปศุสัตว์สามารถเสริมสร้างความแข็งแกร่งในภาคการเกษตรของทั้งสองประเทศและช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มผลผลิตในภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์ แต่ยังกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตและเศรษฐกิจระหว่างอินโดนีเซียและฝรั่งเศสได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 9 กันยายน 2567

อินโดนีเซียมุ่งส่งเสริมการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไปยังแอฟริกา

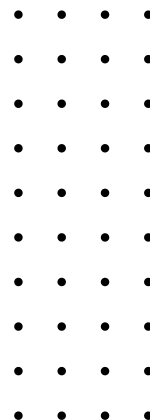

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) มุ่งมั่นในการขยายโอกาสการส่งออกสินค้าประมงไปยังประเทศในแอฟริกา ได้แก่ แองโกลาบารุนดี เอธิโอเปีย ลิเบีย มาดากัสการ์ มาลาวี ไนจีเรีย และแทนซาเนีย หนึ่งในความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมายนี้คือการจัดฝึกอบรมด้านการประมงระหว่างประเทศให้แก่ประเทศในแอฟริกา เมื่อวันที่ 8 - 14 กันยายน 2567 ณ จังหวัดบาห์ลี โดยมีผู้เข้าร่วมรวม 20 คน จาก 10 ประเทศ โดยนาย I Nyoman Radiarta หัวหน้าหน่วยงานส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางทะเลและการประมง (Marine and Fisheries Human Resources Development and Extension Agency: BPPSDM KP) ระบุว่าผลิตภัณฑ์ประมงที่ส่งออกไปยังแอฟริกา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูป และอาหารสัตว์ ซึ่งมีการส่งออกไปยังแอฟริกา ตั้งแต่การประชุมเอเชีย-แอฟริกาในปี 2498 และในปัจจุบันไม่ได้มีเพียงเป้าหมายในการส่งออกเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสในการลงทุนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแอฟริกาด้วย ซึ่งการจัดฝึกอบรมดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับผู้เข้าร่วม รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการประมง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายในการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกันในอนาคต

ในระหว่างการฝึกอบรม KKP ได้ส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ดีของอินโดนีเซียในการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เน้นหลักการแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ซึ่งรวมถึงการแปรรูปสัตว์น้ำ อาทิ ปลานิลและปลาดุก นาย Radiarta กล่าวว่าเอกสารและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ได้รับการร้องขอจากรัฐบาลแอฟริกา อีกทั้งการฝึกอบรมดังกล่าวยังเป็นแพลตฟอร์มในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างอินโดนีเซียและประเทศต่างๆ ในแอฟริกา มุ่งแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญและเพิ่มพูนความรู้ในด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งผู้เข้าร่วมอบรมมีโอกาสเยี่ยมชมฟาร์มปลานิลและปลาดุกในหมู่บ้าน Sulahan เขต Bangli ซึ่งจะช่วยในการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเพาะพันธุ์และการแปรรูปอาหารจากหนอนแมลงวัน ขณะเดียวกัน นาย Dewa Made Indra เลขาธิการจังหวัดบาห์ลิกกล่าวว่าผู้เข้าร่วมจะได้รับความรู้ที่ครอบคลุม โดยการเชื่อมโยงความเข้าใจในเชิงทฤษฎีกับข้อมูลเชิงลึกจากภาคสนาม เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา : หนังสือพิมพ์ detik.com วันที่ 11 กันยายน 2567

อินโดนีเซียวางแผนนำเข้าวัวนม 100,000 ตัวจากบราซิล สร้างเสถียรภาพนมในประเทศ

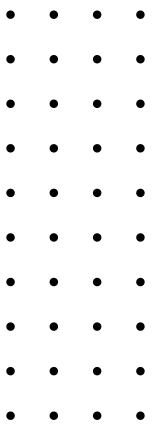

อินโดนีเซียเตรียมนำเข้าวัวนมจากบราซิล จำนวน 100,000 ตัว เพื่อส่งเสริมการผลิตนมในประเทศ ซึ่งความคิดริเริ่มดังกล่าวเป็นผลมาจากบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างบริษัท PT. Asiabeef Biofarma Indonesia (Asiabeef) และบริษัท Agropecuaria 31 (31 Group) ซึ่งลงนามระหว่างการประชุมทวิภาคีระหว่างนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย และนาย Carlos Favaro รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของบราซิล ในห้วงการประชุมรัฐมนตรีเกษตร G20 ที่เมือง Chapada Dos Guimaraes ประเทศบราซิล เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 โดย รมว. Amran กล่าวว่า การลงทุนภายใต้ความร่วมมือครั้งนี้คาดว่าจะสูงถึง 4.5 ล้านล้านรูเปียห์ และการเข้ามาของนักลงทุนจากบราซิลจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนความพยายามของอินโดนีเซียในการบรรลุความพอเพียงด้านการผลิตเนื้อวัวและนมในประเทศ และหวังว่าอินโดนีเซียจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการโปรตีนจากเนื้อวัวและนมได้เอง โดยไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวอินโดนีเซียจำเป็นต้องพัฒนาฟาร์มปศุสัตว์ในระดับใหญ่ การลงทุนจะสร้างงานใหม่ๆ ให้กับภาคปศุสัตว์ในหลายสาขา ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในประเทศได้อย่างยั่งยืน

รมว. Carlos Favaro กล่าวว่า จะเดินทางเยือนอินโดนีเซียในเร็วๆ นี้ พร้อมกับสัญญาว่าจะนำผู้ประกอบการรายใหญ่ในภาคปศุสัตว์ร่วมเดินทางมาด้วย เพื่อสร้างข้อตกลงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาภาคปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย คาดว่าความร่วมมือระหว่างสองประเทศจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์นมและเนื้อสัตว์ของอินโดนีเซีย ซึ่งจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าและส่งเสริมการเกษตรในท้องถิ่นให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ที่มา: cnnindonesia.com วันที่ 17 กันยายน 2567

อินโดนีเซียพร้อมเพิ่มการส่งออกปศุสัตว์ไปยังติมอร์เลสเต

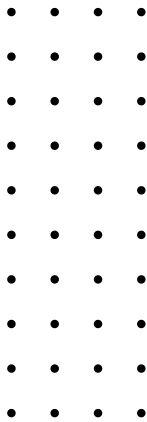

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย (Kementan) แสดงความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความร่วมมือทางการค้ากับติมอร์เลสเต โดยเฉพาะในภาคสัตว์ปีก โดยคณะผู้แทนจากติมอร์เลสเตได้เข้าพบกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2567 ระหว่างการเยือนกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ณ กรุงจาการ์ตา เพื่อหารือความร่วมมือและเตรียมดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงการนำเข้า (Import Risk Analysis: IRA) ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสองประเทศมีมาอย่างยาวนาน เนื่องจากความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์และความคล้ายคลึงกันในหลายด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยงสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและสัตว์ปีกดำเนินการทุกสองปี เริ่มตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการนำเข้าสินค้า ในโอกาสนี้ ผู้แทนจากกรมสุขภาพสัตว์ (Directorate of Animal Health) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์โรคสัตว์ปีกในอินโดนีเซีย ระบบการเฝ้าระวัง การรายงาน การตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การฉีดวัคซีน รวมถึงนโยบายความปลอดภัยทางชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์และเอกสารการส่งออก เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารที่มาจากสัตว์

นาง Tri Melasari ผู้อำนวยการฝ่ายแปรรูปและการตลาดผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ (Director of Animal Husbandry Product Processing and Marketing) กล่าวถึงความพร้อมในการปรับเปลี่ยนและนำกฎระเบียบใหม่มาใช้จากติมอร์เลสเต ที่วิเคราะห์ความเสี่ยงการนำเข้า (IRA) จากติมอร์เลสเตจะทำการตรวจสอบหน่วยธุรกิจ 9 แห่งใน 5 จังหวัด ได้แก่ จ.บันเติน จ.ชวาตะวันตก จ.ชวากลาง จ.ตะวันออกชวา และจ.บาหลี การตรวจสอบนี้จะครอบคลุมทั้งหน่วยธุรกิจสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์นม ในขณะเดียวกัน นาย Arif Wahyuning Tyas ผู้ช่วยฝ่ายกักกันสัตว์ (Deputy for Animal Quarantine) หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Authority: Barantin) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยระบุว่ามาตรการกักกันทุกรูปแบบจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการส่งออกและนำเข้าสัตว์จากประเทศต้นทาง รัฐบาลอินโดนีเซียรับประกันว่าผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกจากฟาร์มที่มีใบรับรองปลอด AI (AI-Free Compartment Certificate) จะปลอดภัยสำหรับการค้าภายในประเทศและการส่งออก การดำเนินการตามแนวทางขององค์การสุขภาพสัตว์โลก (World Organization for Animal Health: OIE) จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือในฐานะพันธมิตรในภูมิภาค และหวังว่าความร่วมมือระหว่างอินโดนีเซียและติมอร์เลสเตในภาคสัตว์ปีกจะพัฒนาคุณภาพและปริมาณผลิตภัณฑ์สัตว์ปีก และส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารในทั้งสองประเทศต่อไป

ที่มา : กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 17 กันยายน 2567

อินโดนีเซียเร่งเจรจาเปรู ขยายตลาดละตินอเมริกา

เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2567 นาย Johni Martha ผู้อำนวยการฝ่ายเจรจาภูมิภาค กระทรวงการค้าอินโดนีเซีย เปิดเผยถึงความก้าวหน้าของการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมระหว่างอินโดนีเซียและเปรู (Indonesia-Peru Comprehensive Economic Partnership Agreement : IP-CEPA) รอบที่ 3 เพื่อเร่งรัดการบรรลุข้อตกลงที่สำคัญที่อาจมีการประกาศในช่วงสัปดาห์การประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค (APEC Economic Leaders Week) ที่เปรูในเดือนพฤศจิกายน 2567 นาย Johni กล่าวว่า การเจรจารอบนี้เป็นโอกาสสำคัญในการขยายตลาดของอินโดนีเซียไปยังละตินอเมริกา ทั้งในด้านการผลิตและการเกษตร รวมถึงเสริมสร้างบทบาทของอินโดนีเซียในตลาดโลก นอกจากนี้ ยังได้ชี้แจงถึงประเด็นสำคัญในถกหยิบยกในการเจรจา เช่น การเข้าถึงตลาดกฎระเบียบทางเทคนิค ความปลอดภัยของอาหาร และการลดอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษี โดยหวังว่าคณะทำงานที่เกี่ยวข้องทั้งเจ็ดคณะ จะสามารถหาข้อสรุปตามแผนงานการเจรจา IP-CEPA ที่ตกลงกันได้

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การค้าระหว่างอินโดนีเซียและเปรูมีการเติบโตอย่างเห็นได้ชัด โดยในครั้งแรกของปี 2567 การค้าระหว่างกันมีแนวโน้มที่ดี มูลค่ารวมอยู่ที่ 196 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และอินโดนีเซียได้ดุลการค้าสูงถึง 111.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 444.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอินโดนีเซียส่งออกมูลค่ารวม 367.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญไปยังเปรู ได้แก่ ยานยนต์ ไบโอดีเซล รองเท้า และกระดาษ ขณะที่การนำเข้าหลักจากเปรู ได้แก่ เมล็ดโกโก้ องุ่นสดและแห้ง รวมถึงปุ๋ยแร่ธาตุฟอสเฟต เปรูซึ่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ 239,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีเศรษฐกิจที่มั่นคง ถือเป็นตลาดที่มีศักยภาพสำหรับธุรกิจของอินโดนีเซียในอนาคต ซึ่ง IP-CEPA จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าและขยายการเติบโตสำหรับทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังได้กำหนดให้มีการเจรจา IP-CEPA ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2567 ณ กรุงจาการ์ตา โดยมีเป้าหมายที่จะประกาศข้อตกลงที่สำคัญในช่วงสัปดาห์ผู้นำเศรษฐกิจเอเปคในปี 2567

ที่มา: kemendag.go.id วันที่ 18 กันยายน 2567

ความคืบหน้าการเจรจาข้อตกลงการค้าสินค้าอาเซียน (ATIGA)

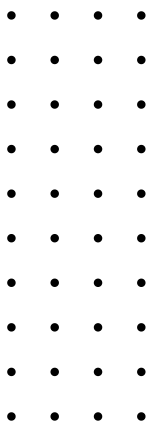

เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2567 นาย Djatmiko Bris Witjaksono อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ได้เปิดเผยความคืบหน้าในการเจรจาปรับปรุงความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน (ASEAN Trade in Goods: ATIGA) ในการประชุมข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Agreement: AFTA) ครั้งที่ 38 ณ กรุงเวียงจันทน์ สปป.ลาว โดยคณะกรรมการเจรจาการค้าได้ข้อสรุปข้อตกลงสำเร็จหลายบท และอินโดนีเซียแสดงความมุ่งมั่นที่จะเร่งดำเนินการให้เสร็จสิ้นตาม ATIGA โดยตั้งเป้าหมายที่จะลงนามข้อตกลงภายในปี 2568 นอกจากนี้ นาย Djatmiko ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของอินโดนีเซียในการเจรจา เพื่อแก้ไขปัญหาที่สำคัญและเสริมสร้างความร่วมมือภายในภูมิภาค รวมถึงความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งกับคู่เจรจาในอนาคต

นอกจากนี้ ยังได้ชื่นชมการนำใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ (แบบฟอร์ม D) มาใช้โดยประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด ซึ่งเป็นการพัฒนาที่สำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาค อินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะอำนวยความสะดวกในการนำ ATIGA ไปปฏิบัติ รวมถึงการแก้ไขปัญหามาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures: NTMs) และส่งเสริมความร่วมมือภายใต้ระบบศุลกากรอิเล็กทรอนิกส์ ผ่าน ASEAN Single Window (ASW) กับประเทศคู่เจรจาอาเซียน การประชุม AFTA ครั้งที่ 38 เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers Meeting series) ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 15 - 22 กันยายน 2567 ณ กรุงเวียงจันทน์ สปป.ลาว โดยหลังจากการประชุม นาย Djatmiko ได้เข้าร่วมพิธีส่งมอบการแก้ไขพิธีสารฉบับที่ 5 ของข้อตกลงการลงทุนที่ครอบคลุมของอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนในภูมิภาคให้ดึงดูดนักลงทุนมากยิ่งขึ้น ซึ่งนาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า จะเป็นผู้แทนของอินโดนีเซียในการลงนามพิธีสารดังกล่าวที่จาการ์ตาในเร็ว ๆ นี้

ที่มา: kemendag.go.id วันที่ 19 กันยายน 2567

รมว. เกษตร เร่งเตรียมเครื่องสูบน้ำรับมือภัยแล้ง

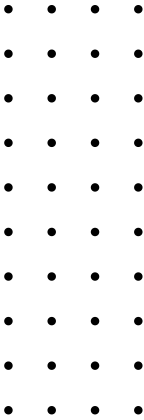

การรับมือกับภัยแล้งในอินโดนีเซียจากฤดูแล้งที่ยาวนาน กระทรวงเกษตร (Kementan) ได้ดำเนินโครงการสูบน้ำเพื่อบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งในภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นวิธีที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เปิดเผยว่า การจัดสรรงบประมาณใหม่เพื่อกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังภูมิภาคต่างๆ อย่างรวดเร็วในปี 2567 กระทรวงเกษตรวางแผนที่จะจัดหาเครื่องสูบน้ำ รวมถึงเครื่องจักรกลการเกษตรถึง 62,378 เครื่อง และเครื่องสูบน้ำชลประทาน 9,904 เครื่อง ซึ่งช่วยให้พื้นที่ชลประทานรับน้ำฝนได้ถึง 1,048,930 เฮกตาร์ หรือประมาณร้อยละ 91.99 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการวิกฤติอาหารจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารและเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ ดังนั้น การมุ่งเน้นในการจัดหาอาหารอย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อรับมือกับสถานการณ์นี้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินการเช่นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยป้องกันวิกฤติอาหาร แต่ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนและลดความตึงเครียดทางสังคมอีกด้วย

โครงการสูบน้ำรวมถึงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำในศูนย์ผลิตข้าว เพื่อให้ขนส่งเครื่องสูบน้ำดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รมว. Amran ร่วมกับ นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและทีมงานลงพื้นที่ตรวจสอบ และย้ำถึงความสำคัญของการขนส่งที่รวดเร็วเพื่อป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น ปัจจุบันมี 22 ประเทศหยุดการส่งออกอาหาร ทำให้การดำเนินโครงการดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งขึ้น ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า มีการคาดการณ์ว่าการผลิตข้าวในอินโดนีเซียจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนสิงหาคมผลิตได้ 2.84 ล้านตัน เดือนกันยายน 2.87 ล้านตัน และคาดว่าเดือนตุลาคมสูงถึง 2.59 ล้านตัน ซึ่งหากเป็นไปตามการคาดการณ์นี้จะถือเป็นความสำเร็จสูงสุดในรอบ 6 ปี โดย รมว. Amran ยังเน้นถึงความสำคัญของความพอเพียงด้านอาหารและความร่วมมือจากทุกฝ่าย พร้อมขอบคุณพันธมิตรที่สนับสนุนการดำเนินโครงการ และในอนาคตจะมุ่งเน้นการเพิ่มความเข้มข้นในเกาะชวาและขยายไปยังภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านอาหาร โดยมีเป้าหมายให้อินโดนีเซียเป็นประเทศมหาอำนาจในภาคเกษตรกรรม

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 20 กันยายน 2567

BRIN เริ่มการวิจัยกระท่อมเพื่อใช้ในทางการแพทย์

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (National Research and Innovation Agency: BRIN) อยู่ระหว่างการวิจัยเกี่ยวกับกระท่อม มุ่งเน้นด้านการใช้แบบดั้งเดิมและคุณสมบัติทางเภสัชวิทยา โดยค้นพบว่ากระท่อมมีอัลคาลอยด์ที่มีฤทธิ์ระงับปวดและสามารถลดการอักเสบในระดับต่างๆ ได้ ปัจจุบันองค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) กำลังศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยและศักยภาพในการเสกติดของกระท่อม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้กระท่อมในทางการแพทย์ นาย Masteria Yunovilsa Putra หัวหน้าศูนย์วิจัยวัคซีนและยา BRIN ได้รายงานผลการทดสอบกระท่อมที่ใช้รักษาผู้ป่วยโรคเบาหวานในกาฬิมันตัน พบว่าผู้ป่วยที่บริโภคกระท่อมมีแนวโน้มที่จะมีระดับน้ำตาลในเลือดลดลงและอาการของโรคดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบริโภค การวิจัยนี้เป็นขั้นตอนสำคัญในการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระท่อมในคุณสมบัติที่อาจมีศักยภาพในการรักษาโรค อย่างไรก็ตาม การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยและผลกระทบระยะยาวยังคงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถใช้กระท่อมในทางการแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

การวิจัยเกี่ยวกับกระท่อมโดยศูนย์วิจัยวัคซีนและยา BRIN ในปัจจุบันมุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานสำหรับสารสกัดอัลคาลอยด์ และการศึกษาในหลอดทดลองเพื่อประเมินฤทธิ์ด้านอนุมูลอิสระ ด้านการอักเสบ และการใช้เป็นสารเสริมในการรักษาโรคมะเร็ง นอกจากนี้ ยังมีการทดลองในสัตว์เพื่อตรวจสอบฤทธิ์ระงับปวด การถอนยา และการประเมินความเป็นพิษเฉียบพลันในช่องปาก ใบกระท่อมมีต้นกำเนิดจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในอินโดนีเซีย ซึ่งมีการใช้ในทางการแพทย์แผนโบราณมาอย่างยาวนาน กระท่อมกลายเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงในสังคมอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ประโยชน์ต่อสุขภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ใช้ ดังนั้นเพื่อควบคุมการใช้กระท่อมอย่างเหมาะสม รัฐบาลอินโดนีเซียได้มีการจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องผ่านกระทรวงการค้า โดยมีนโยบายการจัดการ การใช้ และการค้ากระท่อมอย่างเป็นทางการ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการค้าหมายเลข 20 ปี 2024 ซึ่งสะท้อนถึงความพยายามในการจัดการและควบคุมการใช้กระท่อมในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การใช้กระท่อมเป็นไปในทางที่ปลอดภัยและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 22 กันยายน 2567

กระทรวงเกษตรมหีกำลังภาครัฐ พัฒนาศูนย์เมล็ดพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย พร้อมสนับสนุน BUMN ID FOOD FOOD HOLDING

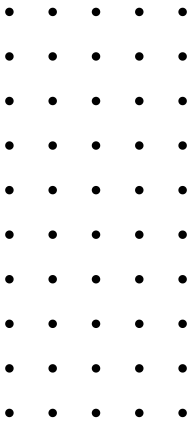

เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2567 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ได้ย้ำถึงความสำคัญของการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ในกระบวนการเพาะปลูกทางการเกษตร โดยชี้ให้เห็นว่าเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูงเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ที่เป็นส่วนสำคัญในการบรรลุความพอเพียงด้านอาหารของประเทศ หนึ่งในโครงการที่กระทรวงเกษตรดำเนินการ ผ่านหน่วยงานมาตรฐานเครื่องมือการเกษตร (The Agricultural Instrument Standardization Agency: BSIP) คือการผลิตเมล็ดพันธุ์และต้นกล้าที่มีคุณภาพสูง ให้สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรได้เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความมั่นคงทางอาหารของประเทศ การลงทุนในเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ จะช่วยเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ที่มั่นคง รวมถึงลดความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในภาคเกษตรกรรม การให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูงจึงเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในระดับประเทศ

นาย Sudaryono กล่าวถึงความสำคัญของการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์และกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานร่วมกับสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น หน่วยงาน BSIP ของกระทรวงเกษตร และบริษัท PT. Sang Hyang Seri (SHS) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีบทบาทในการผลิตเมล็ดพันธุ์ โดยมีแผนการสร้างศูนย์เมล็ดพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย ณ เมือง Sukamandi เขตการปกครอง Subang จ.ชวาตะวันตก ครอบคลุมพื้นที่ 3,156 เฮกตาร์ นอกจากนี้ บริษัท SHS ยังมีโรงงานผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว 42 แห่ง ที่สามารถผลิตได้ถึง 136,000 ตัน/ปี นาย Sudaryono เห็นว่าการร่วมมือกับเกษตรกรในการพัฒนาเมล็ดพันธุ์ถือเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และได้ย้ำถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย รวมถึงบริษัทอาหารของรัฐ BUMN ID Food Food Holding เพื่อบรรลุเป้าหมายความพอเพียงด้านอาหารของประเทศ โดยหวังว่าบริษัทอาหารของรัฐจะสามารถกำหนดนโยบายที่สนับสนุนเกษตรกรได้อย่างแท้จริง ไม่มุ่งหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว การร่วมมือกันในลักษณะนี้จะช่วยสร้างระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในอนาคต

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 23 กันยายน 2567

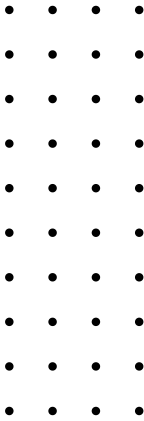
ส่งออกผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซีย

ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของอินโดนีเซีย เช่น ผ้าทอ (Tenun) จากปาเล็มบัง จ.สุมาตราใต้ สาครจาก Meranti จ.เรียว และเมล็ดกาแฟโกโย (Gayo) จาก จ.อาเจห์ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่แข็งแกร่งในการขยายตลาดส่งออกทั่วโลก สินค้าเหล่านี้ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การส่งออกของอินโดนีเซียเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (BPS) ที่วิเคราะห์โดยสถาบันการเงินเพื่อการส่งออกของอินโดนีเซีย (Indonesian Export Financing Institution: LPEI) ในปี 2566 ระบุว่า การส่งออกผ้าทอเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังซาอุดีอาระเบีย เพิ่มขึ้น 12.25 ล้านเหรียญสหรัฐ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เพิ่มขึ้น 10.71 ล้านเหรียญสหรัฐ เม็กซิโก เพิ่มขึ้น 5.22 ล้านเหรียญสหรัฐ อินเดีย เพิ่มขึ้น 4.72 ล้านเหรียญสหรัฐ และฟิลิปปินส์ เพิ่มขึ้น 1.97 ล้านเหรียญสหรัฐ การส่งออกผ้าทอส่วนใหญ่ประกอบด้วยเส้นด้ายใยสังเคราะห์ (ร้อยละ 50.64) ตามด้วยผ้าใยสังเคราะห์ชนิดอื่น (ร้อยละ 13.77) และส่วนผสมของใยสังเคราะห์กับฝ้าย (ร้อยละ 8.27) ขณะเดียวกัน การส่งออกสาครจาก Meranti เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 134.40 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า เนื่องจากความต้องการในตลาดจีน มาเลเซีย ไต้หวัน ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ โดยเฉพาะสาครที่ปราศจาก GMO และกลูเตนซึ่งดึงดูดผู้บริโภคที่ใส่ใจในสุขภาพอย่างมาก การเติบโตของการส่งออกผลิตภัณฑ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามของรัฐบาลในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเข้าสู่ตลาดโลกอย่างยั่งยืนและสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

นอกจากนี้ โครงการ Special Mission Vehicle (SMV) ที่ดำเนินการโดยกระทรวงการคลังและ LPEI ได้เปิดตัวโครงการหมู่บ้านส่งออกใน จ.สุมาตราใต้ จ.เรียว และ จ.อาเจห์ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างการส่งออกผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นให้กับหมู่บ้านต่างๆ โดยเฉพาะผ้าทอ และเมล็ดกาแฟโกโย มุ่งหวังให้หมู่บ้านเหล่านี้สามารถเข้าถึงตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ LPEI จัดการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ โดยตั้งแต่ปี 2563 มีการก่อตั้งหมู่บ้านส่งออก 1,545 แห่ง ครอบคลุมสินค้าส่งออก 23 รายการ ทำให้โครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในท้องถิ่นกว่า 134,000 ราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมู่บ้านผ้าทอของปาเล็มบัง ซึ่งมีกำลังการผลิตผ้า 600 ชิ้นต่อปี และสร้างรายได้กว่า 1,300 ล้านรูเปียห์ โดยมีเป้าหมายในการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา ในขณะที่หมู่บ้านสาครจาก Meranti มีเป้าหมายที่จะขยายการเข้าไปยังมาเลเซียและสิงคโปร์ โครงการนี้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นและการเติบโตของการส่งออกในอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

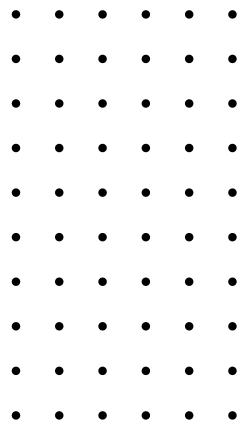
BARANTIN บูรณาการสามเหลี่ยมบอร์เนียว เร่งส่งออกอาหารจากกาลิมันตันใต้

หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Authority: Barantin) อยู่ระหว่างดำเนินการสร้างความร่วมมือแบบบูรณาการเพื่อเร่งส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารจาก จ.กาลิมันตันใต้ ที่ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาอย่างมาก นาย Bambang Wahyu Dwiantoro รองผู้อำนวยการฝ่ายกักกันพืช หน่วยงาน Barantin ให้ข้อมูลว่า การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกฝ่ายในการสนับสนุนและทำความเข้าใจกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร ซึ่ง Barantin มีบทบาทรับผิดชอบในการออกใบรับรองสุขภาพพืชสำหรับ จ.กาลิมันตันใต้ มีผลิตภัณฑ์ส่งออกชั้นนำหลายชนิด เช่น น้ำมันปาล์ม ยาง กาแฟ ปุ๋ย กล้วย กล้วยไม้ รังนก ไม้กฤษณา และปลาไหล อย่างไรก็ตาม การเพิ่มปริมาณสินค้าส่งออกจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพอาหารให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยผู้ส่งออกต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพอาหารอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศปลายทาง ทั้งนี้ การดำเนินการเหล่านี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตของการส่งออกในภูมิภาคนี้ อย่างยั่งยืน ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในพื้นที่อีกด้วย และยกระดับศักยภาพการผลิตและสร้างความเชื่อมั่นในตลาดต่างประเทศ ทำให้ผลิตภัณฑ์จากกาลิมันตันใต้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ นาย Bambang ได้เน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญของ จ.กาลิมันตันใต้ในการนำระบบกักกันแบบรวม (Unified quarantine system) หรือ ระบบกักกันบอร์เนียวเดียว (One Borneo Quarantine System) มาปฏิบัติ เพื่อปกป้องทรัพยากรธรรมชาติทางชีวภาพของเกาะบอร์เนียวอย่างเหมาะสมที่สุด ระบบนี้ริเริ่มโดย Barantin มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างสามประเทศบนเกาะบอร์เนียว ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไนดารุสซาลาม ความคิดริเริ่มนี้มีเป้าหมายที่จะสร้างข้อตกลงกักกันแบบรวมสำหรับสัตว์ ปลา พืช และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่ขนส่งระหว่างสามประเทศ โดยการร่วมมือกันจะช่วยให้การควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคและศัตรูพืชมีประสิทธิภาพมากขึ้น ขณะเดียวกัน นาย Ahmad Bagiawan ผู้แทนผู้ว่าราชการ จ.กาลิมันตันใต้ กล่าวแสดงความขอบคุณหน่วยงาน Barantin ที่ให้การสนับสนุนกระบวนการส่งออก ซึ่งสอดคล้องกับความพยายามในภูมิภาคที่จะส่งเสริมการส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ประมง และอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง ทั้งนี้ การมุ่งมั่นของ IQA ในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารผ่านด่านกักกัน จ.กาลิมันตันใต้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศปลายทาง จะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการค้าระหว่างประเทศและเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้

รมว. KKP เปิดตัวส่งออกทูน่ากระป๋องจาก BANYUWANGI เป็นครั้งแรก

เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้ร่วมงานเปิดตัวการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องไปยังแคนาดาครั้งแรก ณ เมือง Banyuwangi จ.ชวาตะวันออก โดยบริษัท PT. Pasifik Masami Indonesia เป็นผู้ส่งออกในครั้งนี มูลค่ารวม 10 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 151,000 ล้านรูเปียห์ ดำเนินการในช่วงหกเดือนแรกร่วมกับบริษัทของอเมริกาเหนือ โดย รมว. Trenggono แสดงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการปรับปรุงระบบต้นน้ำเพื่อให้มั่นใจว่าการผลิตปลาทูน่าจะมีความยั่งยืนและมีคุณภาพ การส่งออกจะส่งผลดีต่อกระบวนการปลายน้ำ นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงความจำเป็นในการดำเนินนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT) เพื่อให้มั่นใจว่ามีวัตถุดิบเพียงพอสำหรับการส่งออก และสร้างเสถียรภาพให้กับอุตสาหกรรมจัดการกับความท้าทายต้นน้ำเพื่อสนับสนุนการดำเนินการต่อเนื่องจนถึงปลายน้ำ โดย รมว. Trenggono รับทราบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในปัจจุบัน และเห็นว่าการพึ่งพาสัตว์น้ำในประเทศอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการนำเข้าเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในและการส่งออกได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ KKP ยังชี้ให้เห็นว่าเขตปกครอง Baik จ.ปาปัว เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะเลี้ยงปลาทูน่า ซึ่งเป็นการพยายามในการเพิ่มศักยภาพต้นน้ำอย่างมีประสิทธิภาพที่คาดว่าจะช่วยเพิ่มความสามารถในการผลิตและสนับสนุนการส่งออกในอนาคต

นาง Sherly Indrawati เจ้าของและผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดของบริษัท PT. Pasifik Masami Indonesia ยืนยันมูลค่าส่งออกเบื้องต้นอยู่ที่ 10 ล้านเหรียญสหรัฐ ให้ความสำคัญในการทำตลาดผลิตภัณฑ์ประมงในต่างประเทศ คู่กับการรับประกันการจัดหาวัตถุดิบอย่างต่อเนื่อง โดยใช้กลยุทธ์ต่างๆ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บริษัทมีความสามารถในการผลิตปลาทูน่ากระป๋องและเนื้อปลาทูน่าปรุงสุกสูงสุดถึง 70 ตันต่อวัน ซึ่งจัดจำหน่ายทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงยุโรป เอเชีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา อเมริกาเหนือ (แคนาดา) และโอเชียเนีย ขณะเดียวกัน รมว. Trenggono ยังได้เปิดหน่วยแปรรูปสัตว์น้ำของบริษัท PT. Pasifik Masami Indonesia ซึ่งตั้งอยู่ที่หมู่บ้าน Silogiri ตำบล Kalipuro เมือง Banyuwangi ซึ่งถือเป็นอีกก้าวสำคัญในการสนับสนุนการผลิตและการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของบริษัทในอนาคต ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเสริมสร้างความมั่นคงในอุตสาหกรรมประมงของประเทศ

ที่มา: antaranews.com วันที่ 30 กันยายน 2567

เศรษฐกิจหมุนเวียนแก้ปัญหาขยะล้น

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

ปัญหาการจัดการขยะในอินโดนีเซียเป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนและทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีขยะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 2 - 4 ต่อปี ในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานยังไม่เพียงพอและไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ทำให้การจัดการขยะกลายเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้อินโดนีเซียได้กำหนดนโยบายภายใต้กฎหมายฉบับที่ 18 ปี 2008 ว่าด้วยการจัดการขยะ และข้อบังคับฉบับที่ 13 ปี 2012 ส่งเสริมการจัดการขยะตามหลัก 3R (ลดการใช้ นำกลับมาใช้ใหม่ และรีไซเคิล) เพื่อให้ภูมิภาคต่างๆ สามารถจัดการขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปี 2563 อินโดนีเซียผลิตขยะกว่า 67.8 ล้านตัน คิดเป็น 185,753 ตันต่อวัน หรือ 0.68 กิโลกรัม/คน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปริมาณขยะที่ต้องจัดการมากมาย ปัญหานี้ยังส่งผลให้เกิดการระบาดของโรคและมลพิษทางดิน ทำให้ความจำเป็นในการพัฒนาระบบจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพกลายเป็นเรื่องเร่งด่วนมากยิ่งขึ้น

การจัดการขยะที่ไม่เหมาะสมในอินโดนีเซียส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง มีการปล่อยก๊าซมีเทนสร้างความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชน ขณะนี้ความสามารถในการจัดการขยะอยู่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และกิจกรรมการรีไซเคิลในชุมชนมีเพียงร้อยละ 11 แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ วิธีการจัดการขยะแบบดั้งเดิมที่ใช้การรวบรวม ขนส่ง และกำจัด (landfill) ยังคงเป็นวิธีหลักในหลายพื้นที่ แม้ว่าจะมีความต้องการสภาพแวดล้อมที่สะอาด แต่การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชนยังมีข้อจำกัด การจัดการขยะควรถูกมองว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ไม่ใช่เพียงภาระของรัฐบาลท้องถิ่น แนวทางที่สร้างสรรค์จึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่เสนอโดย Kenneth Boulding ซึ่งช่วยลดขยะผ่านการใช้พลังงานหมุนเวียน การกู้คืนทรัพยากร และการยืดอายุผลิตภัณฑ์ แนวทางนี้สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการจัดการขยะแบบดั้งเดิมไปสู่ระบบที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น การนำเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้จะช่วยแก้ไขปัญหามลพิษในอินโดนีเซีย ส่งเสริมให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากร และเปลี่ยนผลิตภัณฑ์เป็นบริการ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่สะอาดและมีสุขภาพดีขึ้นในระยะยาว

ที่มา: kompasiana.com วันที่ 30 กันยายน 2567